

РЕШЕНИЕ

№ 157

гр. Перник, 16 ноември 2012г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – Перник, в публично съдебно заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди и дванадесета година в състав:

СЪДИЯ: СЛАВА Г.

при секретаря И.И.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 303 по описа на съда за 2012г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 215, ал. 1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалба на Д.В.М. *** срещу заповед № ДК-10-ЮЗР-109/15.08.2012г. на Началник на Регионална дирекция за национален и строителен контрол (РДНСК) – Югозападен район (ЮЗР). С атакуваната заповед е отхвърлена като недопустима жалбата на М.*** срещу разрешение за строеж (РС) с № 134 от 11.05.2009г. издадено от главен архитект на Община Перник за изграждане на строеж: „Пристрояване на външна тераса към ап.*** на ул. *** бл.***, находящ се в УПИ-I, кв. 233 по плана на гр. Перник с възложител И.Б.Г.*** Жалбоподателят твърди, че е заинтересовано лице, тъй като е непосредствен съсед на обекта, към който е разрешено пристрояването на терасата и като такъв има право да го оспори по съответния ред. Претендира присъждане на разноски.

Ответната страна - РДНСК – ЮЗР чрез процесуалния си представител моли съда да остави без уважение жалбата като неоснователна и недоказана и съответно да потвърди процесната заповед. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна Главен архитект на Община Перник не се явява, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Заинтересованата страна И.Б.Г. ***чрез пълномощника си възразява срещу жалбата. Пледира, че жалбата срещу разрешението за строеж пред Началника на РДНСК е просрочена. Твърди още, че жалбоподателят няма качество на заинтересована страна и не е процесуално легитимиран да оспори РС. Претендира присъждане на разноски.

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Административен съд – Перник, като прецени поотделно и в съвкупност фактите и събраните по делото доказателства и предвид становищата на страните, при извършената проверка на атакувания административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК във вр. с чл. 168 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Административното производство е започнало по жалба на Д.В.М. *** срещу разрешение за строеж № 134 от 11.05.2009г. издадено от главен архитект на Община Перник за изграждане на строеж: „Пристрояване на външна тераса към ап. № 3 на ул. “Отец Паисий” бл. 33, находящ се в УПИ-I, кв. 233 по плана на гр. Перник с

възложител И.Б.Г.***. Разрешението е издадено по молба на И.Г. ***, с която е поискано да бъде издадено РС за пристрояване на тераса към апартамент № *** на блок *** на ул. "****". С процесната заповед с № ДК-10-ЮЗР-109/15.08.2012г. Началник на РДНСК – ЮЗР е отхвърлил като недопустима жалбата на М.*** срещу издаденото РС, с мотиви, че е просрочена и е подадена от лице, което няма качество на заинтересовано по смисъла на чл. 149, ал. 2, т. 1 от ЗУТ.

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК проверката на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт обхваща установяване компетентността на издалия го орган, спазена ли е изискваната от закона форма, спазени ли са материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона. Съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на ИАА, като не се ограничава само с основанията посочени от оспорващия.

За да бъде законосъобразен на първо място административният акт трябва да бъде издаден от компетентен орган. Компетентността следва да бъде териториална, материална и времева.

Жалбата срещу разрешение за строеж № 134 от 11.05.2009г. на Гл. архитект на община Перник е отхвърлена като недопустима с оспорваната заповед. С постановление № 5/20.01.2010г. на МС за приемане на устройствен правилник на ДНСК, считано от 26.01.2010 г., към ДНСК се сформират 6 РДНСК. Съгласно чл. 7, ал. 1 от Устройствовия правилник, ДНСК е структурирана в обща и специализирана администрация и има 6 РДНСК с 28 регионални отдела "Национален строителен контрол" към тях. Съгласно чл. 8, ал. 1 от Устройствовия правилник РДНСК има териториален обхват на действие на територията на съответните райони, от второ ниво, съгласно Закона за регионалното развитие. В район Югозападен са включени областите Благоевград, Кюстендил, Перник, Софийска и София. С оглед на горното се налага извода, че Началникът на РДНСК ЮЗР е териториално компетентен да издаде този индивидуален административен акт.

Компетентността на административния орган да осъществява административен контрол е уредена в чл. 216 от ЗУТ, който предвижда, че разрешенията за строеж, издадени от главните архитекти на общините не подлежат на пряко обжалване по съдебен ред. Тези актове, съгласно ал. 2, подлежат на обжалване по законосъобразност пред началниците на регионалните дирекции за национален строителен контрол. Началникът на съответната РДНСК се произнася с мотивирана заповед по основателността на подадената жалба, след преценка на нейната допустимост в 15-дневен срок от постъпването ѝ. Със заповедта си началникът на РДНСК може да отмени изцяло или отчасти обжалвания акт, или да отхвърли жалбата. Началникът на РДНСК ЮЗР е отхвърлил жалбата и в този смисъл е действал с оглед предоставените му по закон правомощия.

Със Заповед № ДК-10-ЮЗР-109/15.08.2012г. Началника на РДНСК ЮЗР е приел, че жалбата е просрочена и че е подадена от лице, което няма качеството на заинтересовано лице по смисъла на чл. 149, ал. 2 т. 1 от ЗУТ, поради което я е отхвърлил като недопустима. Решаващият състав намира, че изводите на издателя на оспорвания акт са правилни и законосъобразни.

При произнасянето си административния орган е взел в предвид всички релевантни факти и обстоятелства от значение за случая. Административният орган има задължението да се произнесе първо по допустимостта на жалбата, след което да я разгледа по същество. От съдържанието на оспорената заповед се установява това изискване да е спазено. Оспореният административен акт е издаден в производство по чл. 216, ал. 1, т. 2 от ЗУТ и административният орган е приел, че жалбата, с която той е

сезиран е подадена след изтичането на 14-дневния срок по чл. 149, ал. 3 от ЗУТ. Данните по делото сочат, че за издаденото разрешение за строеж жалбоподателя е узнал на 13.05.2009г., а жалбата е депозирана от него в РДНСК-Перник на 02.07.2012г., поради което тя е просрочена. Не води до допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила обстоятелството дали от служител на общината или от друго лице е връчено съобщението, тъй като фактите сочат че заинтересуваните лица са били валидно уведомени и същите не са упражнили субективното си право да обжалват пред по-горестоящия орган разрешението за строеж в определения от закона срок. Изложените фактически обстоятелства от административния орган за просрочие на жалбата в оспорената заповед са правилни. Също така съгласно чл. 183, ал. 1-3 от ЗУТ в съсобствен урегулиран поземлен имот може да се извърши нов строеж, надстрояване или пристрояване от един или повече съсобственици въз основа на договор в нотариална форма с останалите собственици. Надстрояване или пристрояване на сграда - етажна собственост, се разрешава въз основа на договор за учредяване на право на надстрояване или пристрояване със собственика на урегулирания поземлен имот в нотариална форма и декларация-съгласие с нотариална заверка на подписите от всички собственици в етажната собственост. От данните по делото се установява, че са били налице изискванията на чл. 183 от ЗУТ.

С обжалвания административен акт е прието и, че жалбоподателят не е заинтересовано лице по смисъла на чл. 149, ал. 2, т. 1 от ЗУТ, поради което същият няма право на жалба против процесното строително разрешение. Съдът изцяло споделя изложените доводи. Съгласно чл. 149, ал. 2, т. 1 от ЗУТ, заинтересовани лица по ал. 1 в случаите на нов строеж, пристрояване или надстрояване на заварен строеж са възложителят, собствениците и носителите на ограничени вещни права в поземления имот, лицето, което има право да строи в чужд имот по силата на специален закон. По делото се установява, че жалбоподателят не попада сред изброените категории лица, тъй като е собственик на апартамент построен на основание отстъпено право на строеж върху държавна земя и правото на строеж е реализирано изцяло. С оглед на това не е съществувало и задължение за уведомяване за издаденото строително разрешение.

Предвиденият от законодателя засилен стабилитет на строителното разрешение, стоящ зад нормата на чл. 156 от ЗУТ цели предвидимост и сигурност на инвестиционния процес. По отношение на процесния строеж е било издадено разрешение за въвеждане в експлоатация, представено на съда преди приключване на съдебното дирене. Последицата от него е, че с издаването му, разрешението за строеж е окончателно реализиран, отпаднало е действието на разрешението за строеж, т. е. липсва предмет за преценка, по чл. 156 от ЗУТ. Строежът по разрешеното строителство е реализиран с издаването на Удостоверение № 145 от 08.09.2011г. за въвеждането му в експлоатация на основание чл. 177, ал. 3 от ЗУТ. С оглед на това разрешението за строеж след тази дата не съществува като предмет на обжалване. Видно от заповедта на началника на РДНСК, ЮЗР, жалбата срещу разрешението за строеж, подадена от М.*** е постъпила на 02.07.2012г., т. е. след въвеждане на строежа в експлоатация, поради което действието на разрешението за строеж е отпаднало и то вече не съществува като предмет на обжалване, както по административен така и по съдебен ред. Посоченото удостоверение за въвеждането на строежа в експлоатация е влязло в сила, като по делото няма доказателства да е отменено или да е обжалвано. След като предметът на обжалване е престанал да съществува, то жалбата срещу него е процесуално недопустима и като е достигнал до този краен извод макар и с други мотиви, които се споделят, органът е постановил акта при правилно прилагане на материалния закон.

По изложените съображения, съдът намира, че оспорваната заповед е законосъобразна, като издадена от компетентен орган в кръга на правомощията му и отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Не са налице основания за отмяна по реда на чл. 146 от АПК, поради което оспорването следва да бъде отхвърлено.

При този изход на спора, при направено искане за присъждане за юрисконсулско възнаграждение и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на РДНСК, ЮЗР юрисконсулско възнаграждение в размер на 150лева. В съдебното производство е конституирана заинтересованата страна И.Г.***, която се представлява от адвокат, а и жалбоподателят се представлява от адвокат. Представен е договор за правна защита, който съдържа необходимите реквизити и е надлежно доказателство за направени в производството разноски. При този изход на спора разноските направени и от заинтересованата страна следва да бъдат присъдени в тежест на жалбоподателя, тъй като репарирането им произтича от неоснователно предизвикания правен спор и същият следва да бъде осъден да заплати на И.Г.*** 200лева адвокатско възнаграждение по договор за правна помощ и съдействие от 16.10.2012г..

Предвид гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд Перник

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д.В.М. *** срещу заповед № ДК-10-ЮЗР-109/15.08.2012г. на Началник на Регионална дирекция за национален и строителен контрол, Югозападен район.

ОСЪЖДА Д.В.М.,***, с ЕГН ***** да заплати на РДНСК, ЮЗР сумата от 150лева разноски по делото.

ОСЪЖДА Д.В.М.,***, с ЕГН ***** да заплати на И.Б.Г.,*** сумата от 200лева разноски по делото

Решението съгласно чл. 215, ал. 7 от ЗУТ е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:/п/